

Zasady bezpiecznego kontaktu personelu z dzieckiem-pacjentem.

We wszystkich działaniach podejmowanych wobec dziecka - pacjenta kieruj się dobrem dziecka i jego najlepszym interesem.

Dziecko-pacjent jest zawsze podmiotem naszych poczynań. W każdej interakcji z dzieckiem bierzemy pod uwagę jego wiek, sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne potrzeby.

Dziecko-pacjent ma prawo, aby rodzic/opiekun towarzyszył mu podczas leczenia i korzystania ze świadczeń medycznych zawsze, gdy tego potrzebuje.

W kontakcie z dzieckiem-pacjentem i jego rodzicami lub opiekunami nie oceniamy, ale zawsze okazujemy:

- życzliwość, empatię i szacunek;
- wrażliwość kulturową;

- **PRAWO DO INFORMACJI** (kontakt bezpośredni z dzieckiem-pacjentem)

1. Zanim zaopiekujesz się pacjentem, przedstaw się i powiedz, kim jesteś.
2. Przekazuj dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka. Informuj o tym, co robisz i co się z nim dzieje lub będzie dziać. Zapytaj, czy dziecko rozumie sytuację oraz skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
3. Upewnij się, że dziecko wie o możliwości zadawania pytań osobom z personelu.
4. W komunikacji z dzieckiem-pacjentem zachowaj uczciwość, tzn. mów prawdę i zwracaj uwagę innym członkom personelu na potrzebę mówienia dzieciom prawdy. Zawsze uwzględniaj kontekst (wiek, sytuację i poziom rozwoju dziecka).
5. Korzystaj zawsze, gdy jest to możliwe, z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje.

- **ZAPEWNIENIE DZIECKU SPRAWCZOŚCI**

1. Zwracaj się do dziecka po imieniu i w formie preferowanej przez dziecko.
2. Pamiętaj, że to dziecko jest podmiotem Twoich działań. Nie rozmawiaj z rodzicem/opiekunem w sposób, jakby dziecko było nieobecne podczas rozmowy.
3. W miarę możliwości konsultuj z dzieckiem kwestie pozamedyczne, jeśli wiesz, że danie dziecku wyboru nie będzie miało wpływu na jakość leczenia, przedstawiaj mu opcje do wyboru.
4. Uszanuj prawo dziecka do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.

- **POSZANOWANIE INTYMNOŚCI DZIECKA**

1. Podczas badania medycznego odstawiaj ciało dziecka partiami. W trakcie badania, dziecku powinien towarzyszyć rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu.
2. Kontakt fizyczny z dzieckiem, który jest niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego, może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz, pogłaszczesz czy weźmiesz dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj, czy możesz to zrobić.

- **WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI/OPIEKUNAMI**

1. Informuj dziecko i rodziców/opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Podkreślaj znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów. Zachęcaj do czytania informacji.
2. Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
3. Współpracuj z rodzicami/opiekunami w procesie przygotowania i uspokojenia dziecka; zapytaj, co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.

- **OCHRONA DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM**

1. Jeśli widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj.
2. W sytuacji, gdy rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela mu nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
3. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica/opiekuna budzi twój niepokój, poproś inną osobę z personelu o obecność podczas badania/wizyty.

- **NIGDY !**

1. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj jego danych osobowych ani wrażliwych.
2. Nie omawiaj sytuacji dziecka, ignorując jego obecność.
3. Nie ograniczaj możliwości pobytu rodzica przy dziecku. Nie lekceważ tego, że rodzic dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
4. Nie strasz dziecka i nie szantażuj w celu nakłonienia do współpracy.
5. Nie ignoruj i nie bagatelizuj odczuć dziecka, np. strachu, lęku przed bólem, niepewności co do nowej sytuacji.
6. Nie mów nieprawdy, np. twierdząc, że nie będzie bolało, kiedy wiesz, że może boleć.
7. Nie wyciągaj pochopnych wniosków o dziecku i rodzinie, jeśli nie są uzasadnione profesjonalną wiedzą i oceną (np. wynikającą z zastosowania arkusza ryzyka).

8. Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa poradnia i jakie zasady w niej obowiązują.
9. Nie dopuszczaj do sytuacji, w których dzieci-pacjenci i ich rodzice/opiekunowie czują się dyskryminowani lub otrzymują niższy standard opieki.
10. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka - pacjenta ani jego rodziców/opiekunów.

Ochrona małoletniego - zasady reagowania personelu medycznego.

1. Postaraj się, aby w trakcie badania/rozmowy z małoletnim była inna osoba z personelu (nie musi to być personel medyczny).
2. Gdy coś Cię zaniepokoi w trakcie badania/rozmowy z małoletnim – koniecznie zapewnij obecność innej osoby z personelu.
3. Nie lekceważ swoich obserwacji odnośnie niepokojących sygnałów dotyczących małoletniego – przekaz te informacje zgodnie z procedurą ochrony małoletnich; gdy takiej nie ma lub jest, ale nie funkcjonuje – przekaz to bezpośredniemu przełożonemu lub przełożonym; najlepiej pisemnie lub mailowo.
4. W sytuacji bezpośredniego zagrożenia zdrowia i życia małoletniego **działaj natychmiast** – zmobilizuj personel placówki i **dzwoń pod 112**.
5. Chroń małoletniego i izoluj go od potencjalnego napastnika (np. agresywnego i nietrzeźwego opiekuna); używaj przy tym wszystkich dostępnych środków, ale nie staraj się zatrzymać napastnika – to zadanie odpowiednich służb; Ty skup się na ochronie małoletniego.
6. Pamiętaj, że nie Ty decydujesz o tym, czy dobra małoletniego zostały naruszone, ale Twój sygnał o potencjalnym zagrożeniu może uratować mu życie!

**Jeśli czujesz, że bezpieczeństwo twoje albo twoich bliskich jest zagrożone –
nie zastanawiaj się –
natychmiast wezwij policję!**

Pod jaki numer dzwonisz?

112 – ogólny numer alarmowy.

997 – numer alarmowy policji. Zadzwonisz do najbliższej jednostki.

Numery alarmowe 112 i 997 są czynne całą dobę.

Jeżeli z jakichś powodów nie chcesz dzwonić na policję, możesz skontaktować się z „**Niebieską Linia**” pod numerem **800 120 002** – konsultanci pomogą ci, powiedzą ci, co najlepiej zrobić w twojej sytuacji.

Niebieska linia jest bezpłatna i czynna całą dobę.